

قرصهای خوراکی ضدبارداری و سلطان

که بیش از نیمی از آنها در کشورهای در حال توسعه زندگی می‌کنند. با وجود اینکه بیش از ۲۵ سال از شروع مصرف کنتراسپتیوهای هورمونی خوراکی می‌گذرد هنوز هم احتمال

حدود ۵۵ میلیون زن در سراسر جهان از قرصهای کنتراسپتیو خوراکی استفاده می‌نمایند،

* گروه فارماکولوژی دانشکده علوم پزشکی کاشان

همبستگی (به هر میزان) بین مصرف کنتراسپتیوهای هورمونی و احتمال ایجاد و پیشرفت سرطان در کشورهای در حال توسعه در مقایسه با کشورهای توسعه یافته میباشد.

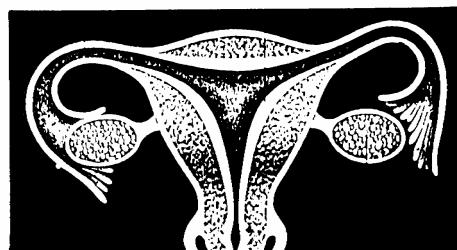
وجود رابطه‌ای بین آنها و افزایش بروز سرطان بخصوص در اندامهای تولید مثلی مورد توجه است. تاکنون مطالعات زیادی جهت ارزیابی بی خطر بودن کنتراسپتیوهای خوراکی انجام

سرطان تخدمان مطالعات قبلی به وضوح نشان داده اند که استفاده از کنتراسپتیوهای خوراکی احتمال بروز سرطان تخدمان را حدود ۰.۴٪ کاهش میدهد. مطالعه WHO نشان داده است که در زنانی که قبل از اینکه کنتراسپتیو خوراکی مصرف میکرده‌اند احتمال ابتلاء به سرطان تخدمان کاهش می‌یابد و این اثر حداقل بمدت ده سال پس از قطع مصرف کنتراسپتیو خوراکی همچنان باقی میماند. بعلاوه در این مطالعه نشان داده شده است که هرچه مدت زمان مصرف قرص طولانی تر باشد احتمال ابتلاء به سرطان تخدمان کاهش می‌یابد و در این مورد بین زنان کشورهای در حال توسعه و کشورهای پیشرفتی

● حدود ۵۵ میلیون زن در سراسر جهان از قرصهای خوراکی ضدبارداری استفاده می‌نمایند، که بیش از نیمی از آنها در کشورهای در حال توسعه زندگی می‌کنند.

شده ولی اکثر این مطالعات در چند کشور معده و بخصوص در امریکای شمالی و اروپا انجام شده‌اند، و از رابطه بین سرطان و کنتراسپتیوهای خوراکی در کشورهای در حال توسعه اطلاعات زیادی در دست نیست.

در سال ۱۹۷۹ برنامه ویژه‌ای به منظور ارزیابی اینکه آیا کنتراسپتیوهای هورمونی (فراروردهای خوراکی و یا تزریقی) احتمال ابتلاء به سرطان تخدمان، آندومتر، کبد، پستان و سرویکس را تغییر می‌دهند آغاز شد. محل انجام این مطالعه در چندین مرکز بیمارستانی و تحقیقاتی در یازده کشور شامل ۹ کشور در حال توسعه (شیلی، چین، کلمبیا، اسرائیل، کنیا، مکزیک، نیجریه، فیلیپین و تایلند) و دو کشور توسعه یافته (استرالیا و جمهوری دموکراتیک آلمان سابق) بوده است. با توجه باینکه الگوی شیوع و بعضی از فاکتورهای احتمالی ابتلاء به سرطان در کشورهای در حال توسعه با کشورهای پیشرفتی متفاوت است هدف اصلی این مطالعه ارزیابی

اختلاف معنی‌داری وجود ندارد.

سرطان آندومتر:
مطالعات انجام شده قبلی در کشورهای پیشرفتی مختلف کاهش احتمال ابتلاء به سرطان

کارسینوم هپاتوستیت‌ها با مصرف کننده کتراسپتیوهای خوراکی نشان داده شده است، لذا در مورد مصرف کتراسپتیوهای خوراکی در مناطقی با شیوع بیشتر سرطان کبد آندومتر را در خانمهای مصرف کننده کتراسپتیوهای خوراکی بوضوح نشان داده است. مطالعه WHO این کاهش را تا میزان ۵۰ درصد گزارش کرده و این اثر سالها پس از قطع

● مطالعات نشان داده که هرچه مدت زمان مصرف قرصهای ضدبارداری خوراکی طولانی تر باشد، احتمال ابتلاء به سرطان تخمدان کاهش می‌یابد و در این مورد بین زنان کشورهای در حال توسعه و کشورهای پیشرفته اختلاف معنی‌داری وجود ندارد.

نگرانی‌هایی وجود داشته است. مطالعه WHO نشان داد که بطور کلی تغییری در احتمال ابتلاء زنانیکه از کتراسپتیوهای خوراکی استفاده می‌کنند مشاهده نمی‌شود. از آنجائیکه تعداد زنانیکه در مطالعه WHO، کتراسپتیوهای خوراکی را بمدت طولانی مصرف کرده‌اند اندک است، لذا نمی‌توان احتمال افزایش سرطان کبدرا به دلیل مصرف طولانی مدت کتراسپتیوهای خوراکی در مناطقی از جهان که هپاتیت B در آن آندمیک است نادیده گرفت. با این حال نتایج حاصل از مطالعه WHO بیانگر این است که الگوی کنونی مصرف کتراسپتیو خوراکی ظاهرًاً احتمال ابتلاء به سرطان کبدرا در مناطقی که هپاتیت B مهمترین فاكتور خطر است تغییر نمیدهد.

سرطان پستان:

مطالعات زیادی در امریکای شمالی و اروپا در جستجوی رابطه‌ای بین کتراسپتیوهای خوراکی و سرطان پستان که بعنوان یکی از مهمترین سرطان‌های زنان می‌باشد انجام گرفته

صرف کتراسپتیو همچنان باقی می‌ماند. این مطالعه اختلاف معنی‌داری بین کشورهای در حال توسعه و کشورهای پیشرفته را نشان نمی‌دهد.

سرطان کبد:

در کشورهای در حال توسعه عفونت هپاتیت B آندمیک است و شیوع سرطان کبد هم بیشتر از مناطق دیگر است، ولی در کشورهای توسعه‌یافته، این عفونت و همچنین سرطان کبد نادر است. قبل از مطالعات محدودی در باره همبستگی احتمالی بین سرطان کبد و

● بطور کلی احتمال بروز سرطان پستان در مصرف کنندگان کتراسپتیوهای خوراکی بطور متوسط ۱۵٪ بیشتر از افرادی است که از آنها استفاده نکرده‌اند.

کتراسپتیوهای هورمونی در کشورهای پیشرفته انجام و منتشر گردیده است. از آنجائیکه در تمام این مطالعات افزایش خطر

منوپوز، که شرایط آنها معمولتر است، وجود داشت تعداد زنان بیشتری مبتلا میشدند.

مطالعه WHO شامل ۲۱۱۶ زن مبتلا به سرطان پستان و ۱۲۰۷۷ نفر بعنوان شاهد بود. بطور کلی تخمين درصد احتمال ابتلاء به سرطان پستان در بین زنانی که از کنتراسپتیوهای خوراکی استفاده کرده بودند ۱۵٪ / ۱ / ۰۲ تا ۹۵٪ / ۱ / ۲۹ با درجه اطمینان ۹۵ درصد) میباشد. عبارت ساده‌تر میتوان گفت که بطور کلی احتمال بروز سرطان پستان در مصرف کنندگان کنتراسپتیوهای خوراکی بطور متوسط ۱۵٪ / بیشتر از افرادی است که از آنها استفاده نکرده‌اند. اما احتمال افزایش حقیقی در محدوده ۲۹–۲ درصد میباشد. خطر ابتلاء به سرطان پستان نه تنها در کشورهای در حال توسعه در مقایسه با کشورهای پیشرفته اختلاف معنی‌داری را نشان نمی‌دهد بلکه در زنان کمتر از ۳۵ سال در مقایسه با زنان بالاتر از ۳۵ سال هم اختلاف آماری معنی‌داری وجود ندارد.

مأخذ:

The pill and Cancer: New WHO data from developing Countries. Progress, 14: 1-3, 1990.

است. اکثر این مطالعات بطور کلی رابطه‌ای را بین سرطان پستان و کنتراسپتیوهای خوراکی نشان نداده‌اند. از طرف دیگر بعضی از مطالعات اخیر افزایش احتمالی ابتلاء به سرطان پستان را

● الگوی کنونی مصرف کنتراسپتیوهای خوراکی، ظاهر احتمال ابتلاء به سرطان کبد در مناطقی که هیچ‌تیت B مهمترین فاکتور خطر است را تغییر نمی‌دهد.

در زنان نسبتاً جوان (قبل از منوپوز) پیدا کرده‌اند. باینحال نتایج حاصل از این مطالعات پیوستگی ندارند. بعنوان مثال، بعضی از این مطالعات وجود رابطه بین مصرف طولانی کنتراسپتیوهای خوراکی و افزایش احتمال ابتلاء به سرطان پستان را در زنان جوان نشان داده‌اند. در حالیکه مطالعات دیگر افزایش خطر را در زنان جوان با مصرف کنتراسپتیوهای خوراکی قبل از اولین آبستنی ذکر میکنند. یافته‌های فوق الذکر بدون تناقض پیشنهاد می‌کنند که هر گونه افزایش احتمال ابتلاء به سرطان پستان توسط مصرف کنتراسپتیوهای خوراکی تنها به زنان جوان محدود می‌شود، که این نوع سرطان در آنان کمیاب است. به عبارت دیگر این یافته‌ها یک اطمینان مجدد است، زیرا اگر مصرف کنتراسپتیوهای خوراکی احتمال ابتلاء به سرطان پستان را افزایش بدنهند. این افزایش جزئی تحت شرایط نادر خواهد بود. وانگهی در صورتیکه افزایش قابل مقایسه‌ای در احتمال ابتلاء به سرطان پستان بین زنان پس از